

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

ОКОНЧАТЕЛЕН
A6-0298/2007

23.7.2007

ДОКЛАД

относно прилагането на принципа за устойчивост на рибните запаси на Европейския съюз чрез максимален устойчив улов (2006/2224(INI))

Комисия по рибно стопанство

Докладчик: Carmen Fraga Estévez

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	8
ПРОЦЕДУРА.....	13

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно прилагането на принципа за устойчивост на рибните запаси на Европейския съюз чрез максимален устойчив улов (2006/2224(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на риболова¹,
 - като взе предвид Конвенцията на ООН по морско право от 10 декември 1982 г.,
 - като взе предвид декларацията от срещата на високо равнище в Йоханесбург, проведена се по повод Световната среща на високо равнище за устойчиво развитие, организирана от 2 до 4 септември 2002 г.,
 - като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и Парламента относно прилагането на принципа за устойчивост на рибните запаси на Европейския съюз чрез максимален устойчив добив (COM(2006)0360),
 - като взе предвид докладите на Комитета на регионите и на Европейския икономически и социален комитет² относно съобщението на Комисията,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство (A6-0298/2007),
- А. като има предвид, че по-голямата част от рибните ресурси на Общността с висока търговска стойност са свръхексплоатирани или са близо до свръхексплоатацията,
- Б. като има предвид, че устойчивостта на рибните ресурси е от основно значение за дългосрочното гарантиране на риболовната дейност и жизнеспособността на риболовния отрасъл,
- В. като има предвид, че системата на Общността за опазване и управление, основаваща се на общия допустим улов (ОДУ) и на квотите, не позволи рационална експлоатация на ресурсите, а напротив - със своята липса на гъвкавост и поради факта, че се подчиняваше на политически, а не на биологични закони, тя затрудни рационалното управление, като възпрепятстваше контрола и създаваше благоприятни условия за избягване на отговорността,
- Г. като има предвид, че системата на Общността за опазване и управление трябва да се основава на научните изследвания в областта на риболова и рибното стопанство и да разполага с достоверна и подробна статистическа информация, отнасяща се до

¹ ОВ L 358 от 31.12.2002 г., стр. 59.

² ЕИСК 1503/2006.

продължителен период от време,

- Д. като има предвид, че различните промени и последователното адаптиране на системата за управление на общата политика в областта на риболова, при които се наслагваха един върху друг режимът на общия допустим улов и риболовни квоти и режимът на риболовното усилие и се изготвяха различни планове за възстановяване, които постигнаха твърде разнородни резултати, предприемайки редица мерки с цел разпускане на риболовната флота, които също не доведоха до очакваните резултати и предизвикаха отрицателен ефект в стопанската и социалната сфера,
- Е. като има предвид, че посоченото адаптиране като цяло доведе единствено до понижаване на рентабилността и конкурентоспособността на риболовната флота на Общността, както в рамките на ЕС, така и на международно равнище, което направи още по-трудно прилагането на законодателството в областта на риболова, като отрасълът се сблъсква с постоянно променящи се норми с нарастваща сложност, без никаква възможност за планиране на дейността в средносрочен и дългосрочен план и без да е постигнато значително въздействие чрез този подход върху подобряването на ресурсите,
- Ж. като има предвид, че по време на срещата на високо равнище в Йоханесбург, проведена през 2002 г., ЕС се ангажира рибните запаси на Общността да достигнат нивата на максимален устойчив улов (МУУ) преди 2015 г.,
- З. като има предвид, че според научната общност в общи линии първоначалната формулировка на модела за максимален устойчив улов се е изчерпала поради трудността да се приложи в управлението един математически модел с теоретичен характер, който се нуждае от познаване в дълбочина на развитието на популациите, както и от дълги серии данни от минали периоди, за да се формулира с необходимата точност, като моделът е разработен за експлоатация на ресурсите от един вид риба и всеки неуспех, грешка или несигурност на модела води неизбежно до ниво на риболова, надхвърлящо максималния устойчив улов,
- И. като има предвид, от друга страна, че в системата за управление на рибните запаси трябва да се допусне известна степен на научна несигурност, както и отклонения или грешки при дефинирането на модела, една от причините за които са грешките при подбора на видовете или промените, настъпващи в околната среда, което неизбежно води или до погрешно определяне на максималния устойчив улов, или до неизпълнение на целта,
- Й. като има предвид, че след първите определения за максималния устойчив улов научният свят представи нови подходи към този модел в опита си да коригира слабостите му и да запълни пропуските в него,
- К. като има предвид, че прилагането на максималния устойчив улов е свързано с изключителна сложност при управлението на многовидовите рибни запаси, които представляват по-голямата част от запасите, експлоатирани от риболовната флота на Общността, и че не става дума за модел, приложим за морските и океански рибни запаси,

- Л. като има предвид, че стриктното прилагане на максималния устойчив улов би довело в краткосрочен план до значително, дори драстично намаляване на дейността, работните места и приходите на риболовната флота на Общността,
- М. като има предвид, че управлението на рибните запаси трябва да взема под внимание по-пълни анализи на естественото въздействие, както и на други последствия от взаимодействието между видовете, в допълнение към въздействието, произтичащо от човешката дейност, които допринасят за замърсяването на морската среда и за разрушаването на морските екосистеми,
- Н. като има предвид, при все това, че риболовната флота на Общността се нуждае на всяка цена от система за управление, която да осигури на флотата по-голяма търговска стабилност, като същевременно уравни тежестта на риболовното усилие по отношение на наличните ресурси, и да й даде възможност за по-добро планиране на дейността; като отчита факта, че всеки период на преход към нов модел изисква съпътстващи финансови мерки,
1. приема с голям интерес съобщението на Комисията; оценява особено високо факта, че Комисията признава неуспеха на настоящата политика на управление на риболова и приветства намерението ѝ да създаде нов модел на управление, позволяващ възстановяването на ресурсите, адаптирането на риболовното усилие към реалното състояние на рибните запаси и постигането на нарастваща рентабилност и стабилност на риболовната флота;
 2. изтъква необходимостта всички бъдещи мерки, насочени към промяна на настоящата система в Общността за опазване и управление, да се приемат при пълно участие от страна на лицата, ангажирани в риболовния отрасъл, и да се основават на научните изследвания в областта на риболова и рибните запаси;
 3. припомня необходимостта от увеличаване на сумите, отпускани за научни изследвания, свързани с риболова, в Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие, като средство, чрез което да се допринесе за подобряване на системата на Общността за опазване на рибните ресурси, спрямо нивото на развитие на теоретичните модели за управление на риболова и рибните ресурси, както и необходимостта от нейното прилагане на практика, от по-добър анализ на състоянието на ресурсите, на естественото въздействие и на други видове взаимодействие между видовете, както и спрямо нивото на подобренията в риболовните мрежи;
 4. отбелязва намерението на Комисията да постигне тези цели чрез въвеждането на максималния устойчив улов като индикативен параметър при управлението на рибните запаси, но все пак предупреждава, че за голяма част от научната общност, сред която е и Организацията по прехрана и земеделие, класическият модел на максималния устойчив улов е изпреварен от други авангардни подходи, които отчитат екосистемата като цяло и включват наред с другото екологичните критерии, взаимодействието между популациите, както и икономическите и социални аспекти;

5. отбелязва, че през последните години изтъкнати учени са разработили нови методи, основаващи се на информационни модели за симулация на бъдещото развитие на рибните запаси, които се съревновават с подхода на максималния устойчив улов, без да го считат за ясно поставена цел, като отчитат подобаващо рисковете, факторите, свързани с околната среда, и възможното взаимодействие между видовете, както и че подобни методи по принцип биха могли да бъдат разширени с цел да се вземат предвид специфични социални и икономически фактори;
6. предупреждава за трудностите, свързани с прилагането на модела на максималния устойчив улов при многовидовите рибни запаси, преобладаващи в ЕС, тъй като в случай на използване на максималния устойчив улов за основния вид, би могла да последва свръхексплоатация на останалите видове, докато, както изглежда логично, при използване на максималния устойчив улов спрямо изчерпващия се вид, би трябвало да се спре уловът на видове в добро биологично състояние, като от това произтичат съответни икономически загуби, загуба на работни места и намаляване на конкурентоспособността, което, от друга страна, е в пълно противоречие с постигането на максимален устойчив улов в неговия истински смисъл;
7. следователно, повод за съжаление представлява липсата на анализ и решения в съобщението на Комисията, по-специално по отношение на тези аспекти, както и на по-задълбочена оценка на последствията от прилагането на модела за максималния устойчив улов като цяло, на неговите недостатъци и на особеностите при внедряването му, както и на рисковете от неуспех на модела; по-конкретно изразява съжаление във връзка с липсата на анализ на развитието на максималния устойчив улов и на предимствата, с които биха могли да допринесат различните подходи;
8. в резултат на това съзнава, че едно предложение, целящо въвеждането на максималния устойчив улов, не е достатъчно зряло решение и че е уместно да се задълбочи и подобри анализът на проблемите, недостатъците и целите на самата политика на Общността за опазване и управление на рибните запаси, за да се вземе решение, като доказателство за политическа смелост, относно прилагането на адекватни мерки, които да доведат до успешен край най-наложителната промяна в настоящата общата политика в областта на риболова;
9. предвид гореизложеното, държи да изрази своето недоумение по отношение на мерките, които Комисията наскоро изготви, в съответствие с модела за максимален устойчив улов, като специфичния регламент за общия допустим улов и квотите за 2007 г.¹, при положение че самата Комисия призна, в рамките на различни дебати и форуми, необходимостта от наличие на по-голям брой проучвания на различните аспекти от приложението на максималния устойчив улов;

¹ Регламент (ЕО) № 41/2007 на Съвета от 21 декември 2006 г. за определяне на възможностите за риболов за 2007 г. и свързаните с тях условия за определени запаси и групи рибни запаси, приложим за водите на Общността и за корабите на Общността във водите с наложени ограничения на улова (ОВ L 15 от 20.1.2007 г., стр. 1).

10. изразява своята загриженост от факта, че в контекста на амбициозната цел за промяна на подхода на системата за опазване и управление на общата политика в областта на риболова не е използвана възможността за ясно дефиниране на системата за достъп до ресурсите, както и от това, че продължава припокриването на системите за общия допустим улов и квотите и риболовното усилие; счита, че Комисията не трябва да пропуска тази възможност за установяване на система за достъп до ресурсите, която да благоприятства устойчивостта, да затруднява избягването на отговорността, да опростява техническите мерки, да не допуска дискриминацията и ожесточената конкуренция за усвояване на ресурсите, да осигурява необходимата гъвкавост и да подобрява конкурентоспособността на отрасъла;
11. подчертава, че всяка промяна в системата за управление трябва непременно да е подкрепена с адекватни и достатъчни от финансова гледна точка компенсаторни механизми и че е уместно да се извърши проучване на социално-икономическите последици от окончателното предложение; изисква от Комисията да разработи тези мерки заедно с новата система за управление и да ги обедини, ако това е възможно;
12. подчертава факта, че както лошото състояние на запасите от риба в европейските води, така и трудностите, с които се сблъсква риболовният отрасъл на ЕС, означават, че е необходимо да се приемат мерки възможно най-скоро, както и че едно ново забавяне само ще създаде нови трудности за отрасъла и ще доведе до по-бавно възстановяване на рентабилността;
13. изисква преди вземането на решение да се предприемат гореспоменатите мерки и поради това призовава към отворен и мажоритарен дебат, при който да се анализират различните подходи на управление, за да се постигне възможно най-широк консенсус относно промените, които следва да се извършат в политиката за управление на Общността;
14. в заключение, призовава за постепенното въвеждане на система, която да доведе до политика в областта на риболова, която е максимално адаптирана към биологичния капацитет на ресурсите, намиращи се във фаза на възстановяване, по такъв начин, че устойчивостта на рибните запаси на Общността да се превърне по-скоро в гаранция, отколкото в грижа, и да се възприема като такава при движението на рибните продукти на Общността в която и да е част на света; желае тази система като минимум да осигурява на риболовната флота стабилност и да ѝ дава възможност все по-дългосрочно и правилно да планира дейността си, а това да доведе до стабилен режим на достъп до ресурсите, при който общият допустим улов или квотите да се променят само в конкретни, точно определени случаи, и то по полуавтоматичен начин, вместо това да се извършва ежегодно и съобразно с критерии, които се различават от чисто научните съображения;
11. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

1.- Introducción

A escala mundial, un gran número de las principales pesquerías de especies de valor comercial están sobreexplotadas, lo que en gran parte es debido al desfase entre las previsiones de las evaluaciones científicas y la precisión en la ordenación y gestión de las pesquerías.

La Convención de Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar del año 1982, en particular los artículos 61 al 64, proporcionan los criterios básicos para la ordenación de las poblaciones pesqueras dentro de las Zonas Económicas Exclusivas (ZEE). El objetivo es la conservación de dichas poblaciones de manera que permitan una utilización óptima de los recursos pesqueros.

La gestión pesquera se ha servido de los llamados **puntos de referencia**, que ayudan al gestor a tomar decisiones con el fin de evitar situaciones que resulten peligrosas para el recurso. Los primeros puntos de referencia se encuadraron entre los denominados Puntos de Referencia Objetivo (PRO), es decir, los que fijan un objetivo a alcanzar en la gestión pesquera. No obstante, debido a los riesgos que conlleva sobrepasar estos objetivos se percibió la necesidad de fijar Puntos de Referencia Límites (PRL), es decir, umbrales que impidan llegar a situaciones de sobrepesca.

El cambio de puntos de referencia basados en óptimos matemáticos a otros conservacionistas, o de protección, que marcan el límite entre la explotación racional y la no sostenible, requiere de decisiones sobre cual es el nivel de riesgo aceptable, nivel que debe tomar en consideración tanto la incertidumbre biológica como la debida a errores de medición y de elaboración y aplicación de los modelos. Esta decisión sobre el riesgo aceptable es tan inevitable como esencial en el proceso de toma de decisiones por parte de los gestores.

2.- El Rendimiento Máximo Sostenible

El Rendimiento Máximo Sostenible (RMS) es un punto de referencia cuyo objetivo es maximizar el rendimiento económico de una pesquería en relación con la capacidad biológica de un recurso.

Su representación es un punto teórico en una curva en la que una coordenada representa el tamaño de la biomasa y la otra la mortalidad, es decir, el esfuerzo pesquero (F) más la mortalidad natural de la especie, y es el punto inmediatamente anterior al que una población comienza a declinar.

Teóricamente, por debajo de ese punto el recurso estaría en buen estado biológico, pero la pesquería no alcanzaría su máxima rentabilidad, ya que el recurso no estaría plenamente explotado. Por el contrario, sobrepasar ese punto significaría que el recurso comienza a ser explotado por encima de su capacidad de regeneración, las pesquerías alcanzarían durante un

tiempo sus niveles de máxima rentabilidad, esta rentabilidad atraería más pescadores a la explotación y el recurso comenzaría a decaer, lo que entrañaría progresivamente una pérdida acelerada de la rentabilidad. Es la fase de sobrepesca, que viene normalmente acompañada por el factor de la sobrecapacidad.

A la hora de aplicar este modelo a la gestión práctica, **la estimación del RMS requiere un ajuste estadístico del modelo a datos históricos, asumiendo que las condiciones pasadas tienen una probabilidad similar de ser recurrentes en el futuro.** Sin embargo en una serie de años con malos reclutamientos una mortalidad F_{RMS} produce una captura muy por debajo de lo que indica el modelo y asimismo, el intento de capturar el RMS pronosticado en el modelo requeriría pescar por encima de F_{RMS} . Y conviene tener en cuenta que un **reclutamiento relativamente constante año tras año en relación a un recurso es la excepción más que la regla.** Asimismo es erróneo asumir que un nivel dado de esfuerzo de pesca/mortalidad permitirá mantener indefinidamente cierta producción excedente sin tomar en consideración los factores ambientales.

A lo largo del tiempo el RMS ha tenido enfoques distintos que han intentado evitar los defectos del modelo principalmente a través de un **enfoque precautorio** del mismo, es decir considerándolo un PRL mas que un PRO, con el fin de evitar que si se sobrepasa el punto RMS no se produzca una sobreexplotación del recurso. Esto se ha traducido en la fijación de un nivel de esfuerzo que corresponda a dos tercios del esfuerzo necesario para obtener el RMS lo que permite una captura de aproximadamente el 80% del RMS.

Una interpretación mas racional del RMS para una población sujeta a variaciones en el reclutamiento se traduciría en la captura que podría ser obtenida a perpetuidad con una aceptable probabilidad de no amenazar el recurso. El CIEM ha estado considerando esta interpretación como el enfoque más adecuado a largo plazo para la gestión de las pesquerías.

Para finalizar con este breve análisis de los puntos de referencia conviene indicar que, en general, **en el ámbito de la ordenación pesquera los objetivos van más allá de la simple maximización del rendimiento**, de ahí que muchos autores identifiquen la falta de objetivos de ordenación claramente definidos como uno de los principales impedimentos en el establecimiento y adhesión a los Puntos de Referencia. Por ello es imprescindible que los beneficiarios de una pesquería estén de acuerdo con los objetivos de ordenación para esa pesquería. Hasta ahora existen muy pocos ejemplos en los cuales objetivos múltiples hayan sido formalmente incorporados dentro de una estrategia de ordenación y mucho menos relacionados con un simple punto de referencia técnico. Esta metodología que cuantifica y pondera los objetivos de los beneficiarios parece ser una manera razonable de lograr acuerdos cuando se dan una multiplicidad de objetivos.

Por último, hay que señalar que **existe una tendencia creciente hacia la inclusión de los conceptos de ecosistema** como una base para establecer los límites a la explotación. A pesar de que estos conceptos no están suficientemente desarrollados con respecto a aquellos basados en una sola especie, deberían de ser una guía para el futuro de la ordenación pesquera.

3.- Resumen de la Comunicación de la Comisión

En su comunicación, la Comisión europea propone un cambio en la ordenación pesquera a través de un cambio en el modelo de gestión que posibilite el uso sostenible de los recursos pesqueros con el fin de garantizar la viabilidad del sector. En palabras de la propia Comisión "un modelo de gestión para buscar el éxito en lugar de limitarse a prevenir el fracaso". Para ello, toma como punto de partida el compromiso político de la UE y de sus Estados miembros en la Cumbre de Johannesburgo para alcanzar el RMS antes del año 2015.

Según la Comisión, las claves del sistema de gestión a través del RMS son:

- es un sistema de gestión **a largo plazo** que garantiza la sostenibilidad así como una **explotación óptima del potencial productivo**;
- los beneficios del sistema solo pueden obtenerse si se **restringe más la pesca** durante un periodo de transición;
- la ayuda financiera prevista en el Fondo Europeo de la Pesca (FEP) contribuirá a mitigar las repercusiones socioeconómicas de estas restricciones.

Los principales **beneficios** que, según la Comisión, se obtendrán de este nuevo modelo de gestión son:

- inversión de la situación actual de descenso de las poblaciones, permitiendo además la constitución de poblaciones mayores y aumentando las garantías de mayores ingresos para los pescadores;
- reducción de los descartes debido a la reducción de la mortalidad por pesca.

Con el fin de conseguir mejoras sobre el modelo actual y con el objetivo de situar una población de peces a un determinado nivel para obtener una actividad extractiva sostenible y constante, la Comisión propone actuaciones como el establecimiento de una estrategia a largo plazo, la definición del nivel de capturas adecuado a cada especie basándose en los mejores dictámenes científicos, la reducción del esfuerzo y de las capturas y modificaciones en las medidas técnicas; todo ello con la participación del sector en el proceso y teniendo en cuenta las indudables repercusiones sociales, económicas y medioambientales.

Uno de los aspectos más importantes en la Comunicación, debido a sus repercusiones es el relativo a **la gestión del ajuste del esfuerzo pesquero**. La Comisión indica que existen dos soluciones: **la reducción de la capacidad de pesca, la inversión y el empleo** hasta los niveles estrictamente necesarios para pescar al nivel que permite obtener el RMS o **el mantenimiento de los niveles de empleo actuales al precio de ineficiencias económicas**, o lo que es lo mismo mantenimiento del tamaño de las flotas pero imponiendo limitaciones al número de días de pesca en el mar.

La Comisión europea se inclina por la reducción de capacidad, lo que justifica con el simple argumento de que otras estrategias han generado rechazo social y problemas de aplicación.

Los primeros pasos a dar serán el establecimiento de planes para grupos de poblaciones que se

capturen conjuntamente, en los que se establecerán los parámetros de esfuerzo de pesca (lo que permitiría TACs plurianuales), así como nuevas medidas técnicas cuando se consideren necesarias. Los planes se actualizarían cada cinco años. La Comisión consultará a los Consejos Consultivos Regionales.

4.- Análisis crítico de la Comunicación de la Comisión

Ante un desafío como el del cambio en el modelo de gestión pesquera comunitaria, la Comunicación de la Comisión es lamentablemente un tanto **simplista**, ya que ni explica con claridad la necesidad de este cambio de orientación ni detalla el tipo de modelo por el que se optará, ya que como hemos visto, el concepto de RMS ha evolucionado mucho, se ha aplicado de distintas formas y es objeto de distintas interpretaciones. Además el modelo adolece de una serie de problemas graves que no se analizan en la Comunicación pero que, lógicamente tienen que ver con el futuro éxito o fracaso de su aplicación.

La Comisión justifica la nueva propuesta en los **compromisos asumidos por la UE en la Cumbre de Desarrollo Sostenible de Johannesburgo del año 1992**, a su vez basado en la Declaración de Río de Janeiro de 1982, que a su vez se basa en la Convención de Naciones Unidas sobre el Derecho del Mar. Hay que subrayar que la Convención UNCLOS utiliza este concepto más como una orientación a seguir en la gestión pesquera que como un imperativo y esta interpretación del RMS está más próxima al de desarrollo sostenible que al restrictivo concepto del modelo matemático, ya que tiene en cuenta factores medioambientales y económicos así como la interrelación de los recursos. Por otra parte, el compromiso de Johannesburgo es un acuerdo de carácter político, pero no es vinculante jurídicamente.

El modelo RMS más clásico, el formulado por Gordon-Schaeffer, característico de las décadas 60 y 70, es un modelo atractivo porque requiere un número muy limitado de datos, los datos de captura y esfuerzo pesquero y además se caracteriza por ser un modelo de una sola especie, pero justo por ello no resulta aplicable a pesquerías multiespecíficas, que son las mayoritarias en la UE. Por otro lado, **el RMS es un modelo específico de producción, por tanto, la efectividad del RMS dependerá de su aproximación a la realidad.**

Los principales argumentos que se utilizan en contra del RMS se basan principalmente en **la falta de certeza respecto a los datos**, porque no considera cualquier cambio sustancial en la estructura de la población que, si se producen, invalidan su utilización como punto de referencia, ya que al apartarse de los valores reales puede conducir a una situación de sobreexplotación del recurso. Por ello, algunos autores abogan por aplicar un límite de precaución también al RMS, equivalente a 2/3 del esfuerzo de pesca del cálculo fijado por el RMS.

Vemos pues como, partiendo de un esquema sencillo, una aplicación realista del modelo resulta en una complejidad cada vez mayor. De hecho, el cálculo del RMS es ya de por sí complicado, porque se basa en el conocimiento del crecimiento neto de la especie, es decir, la diferencia entre mortalidad y reproducción, muy difícil de establecer al no tener las poblaciones un comportamiento histórico constante y, cada vez menos, debido a los mayores impactos ambientales.

Como demostró la Audición llevada a cabo en la Comisión de Pesca, la noción de RMS no es

empírica sino teórica, y por tanto el debate se centra en la utilidad de usarlo o no como instrumento de gestión de recursos, especialmente de los que se encuentran en mala situación. En estos casos, según UNCLOS, el objetivo primordial debe ser que su situación mejore y que se alejen del peligro de la sobreexplotación. La discusión, por tanto, debe centrarse en lograr un sistema de gestión que garantice esta recuperación, sin que ello conlleve ninguna obligación de utilizar un modelo matemático determinado.

El profesor Sidney H. Holt argumentó incluso en dicha Audiencia **que estudios independientes utilizando simulaciones muy perfeccionadas han demostrado su fracaso para alcanzar el RMS, incluso cuando las presunciones y estimaciones son virtualmente perfectas.**

Otra crítica esencial a este modelo, y que ya se ha apuntado, afecta especialmente a las aguas comunitarias es justamente que **son modelos dirigidos a una sola especie y por tanto no se adaptan a las pesquerías multiespecíficas.** En efecto, si un mismo modelo de RMS se aplica a varias especies el punto RMS de la especie principal puede conducir a una sobreexplotación de las demás. Por tanto, en estos supuestos, el modelo tendría que establecerse en base al RMS de la especie que se encuentre en peor situación, lo que tendría como consecuencia elevados costes económicos y sociales al tener que reducirse la pesca de las otras especies sin que tengan por que encontrarse en mal estado biológico. Por tanto, para zonas como por ejemplo **el Mediterráneo el modelo no sería la mejor solución**, siendo quizás más interesante la adopción de un enfoque multiobjetivo, dirigido a optimizar teniendo en cuenta la preservación de los distintos recursos.

El modelo **tampoco se adapta bien a las especies pelágicas** al ser un elemento esencial la situación de equilibrio de la población, algo por lo que no se caracteriza, en general, la dinámica de estas las poblaciones.

Por último, la propia Comisión reconoce que sería necesario establecer controles más rigurosos, tener mejores conocimientos científicos, mecanismos adecuados de compensación y una mayor participación del sector en el proceso de toma de decisiones, temas, todos ellos que deja abiertos, sin proponer ninguna alternativa para llevarlos a cabo y remitiéndose a que la implantación del RMS como modelo de gestión necesita aún muchos estudios y discusiones.

Por otro lado, al resultar la aplicación del RMS en un modelo de gestión mucho más restrictivo que el actual deberían establecerse mecanismos de compensación al sector tras una evaluación del impacto socioeconómico, ya que la ponente entiende que con la financiación prevista para el actual periodo de programación 2007-2013 y los más que limitados fondos del FEP, será muy difícil contar con los mecanismos adecuados para afrontar las pérdidas, mecanismos que, una vez más, no pueden ceñirse solo al desguace debiendo poder las distintas flotas afectadas decidir en función de diferentes alternativas.

ПРОЦЕДУРА

Заглавие	Прилагане на принципа за устойчивост на рибните запаси на Европейския съюз чрез максимален устойчив улов
Номер на процедура	2006/2224(INI)
Водеща комисия Дата на обявяване в заседание на разрешението	PECH 28.9.2006
Подпомагаща(и) комисия(и), Дата на обявяване в заседание	ENVI 28.9.2006
Неизказано становище Дата на решението	ENVI 3.10.2006
Засилено сътрудничество Дата на обявяване в заседание	
Докладчик(ци) Дата на назначаване	Carmen Fraga Estévez 27.9.2006
Заместен(и) докладчик(ци)	
Разглеждане в комисия	10.4.2007 11.6.2007
Дата на приемане	17.7.2007
Резултат от окончателното гласуване	+: 22 -: 3 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alfonso Andria, Elspeth Attwooll, Iles Braghetto, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Philippe Morillon, James Nicholson, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Joop Post, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Carl Schlyter, Thomas Wise
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Francesco Ferrari
Дата на внасяне	23.7.2007
Забележки (данни, на разположение само на един език)	...